

Arrest

nr. 228 555 van 7 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 3 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Oekraïens staatsburger van gemengde origine, met onder meer Roemeense, Duitse en Poolse roots. U bent geboren op 21/06/1959 te Izhevtsy, regio Chernovitsi, een gebied aan de Roemeense grens in het westen van Oekraïne. U bouwde in deze regio ook een eigen huis, gelegen in de F. (...) straat nr.29, rayon Storozhovnetski. U had eerder het naburige perceel grond overgekocht van de kolchoze. In 1981 bent u gehuwd met R. P. (...) (ov (...) en ov (...)), eveneens afkomstig uit Chernovitsi en van Roemeense origine. Jullie hebben 3 kinderen samen: A. (...), Va. (...) en Vi. (...) (ov (...)).

Sinds 1984 woonde u in de regio Donetsk, stad Makeevka, in het oosten van Oekraïne, waar u en uw echtgenote een appartement kochten en renoveerden. U werkte er voornamelijk in de bouwsector en als winkelmanager. Ongeveer in 1996 is uw echtgenote van u gescheiden, op aandringen van haar broer. Uw ex-echtgenote ging regelmatig naar het buitenland om er te werken, ze was ondermeer in Joegoslavië, Frankrijk en België. U bleef achter met de kinderen in Oekraïne. In 1998 kwam uw ex-vrouw naar België. Ook haar broer kwam in die periode naar België. Uw ex vroeg u om haar te komen vervoegen, wat u in 1999 ook deed, u bracht jullie minderjarige kinderen onder bij kennissen in Oekraïne. U diende in België een eerste asielaanvraag in op 12/11/1999 onder de identiteit S. V. (...), Oekraïens staatsburger, geboren te Makeevka op 21/06/1959 (ov (...)). Op 03/12/1999 bood u zich nogmaals aan om een asielaanvraag in te dienen, ditmaal onder de identiteit M. V. (...), Oekraïens staatsburger, geboren te Tchernovci op 21/06/1959 (ov (...)). Op 21/12/2000 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. U keerde terug naar Oekraïne, naar Makeevka, om zich over uw kinderen te ontfemen.

Doorheen de jaren had u nog contact met uw ex-vrouw en haar broer. U kende bij meerdere gelegenheden problemen in de omgang met uw ex-schoonbroer, die er criminele activiteiten op nahoudt en het gebruik van aliases, valse documenten en geweld niet schuwt en afwisselend in West-Europa en Oekraïne verblijft.

Onder invloed van de economische crisis verloor u rond 2012 uw laatste officiële job in Makeevka. Sindsdien overleefde u van bijklussen in het herstel van verwarmingsketels. Vanwege de oorlog die in de Donbass uitbrak, ontvluchtte u uw appartement in Makeevka en keerde u in september 2015 terug naar uw geboortestreek in Chernovitsi. U verbleef er afwisselend in uw eigen huisje, waar u zich ook liet registreren, en in het huis van uw vader, gelegen in de P. (...) straat, rayon Storozhovnetski, vanwege de zeer slechte staat van uw eigen woning.

U liet zich registreren als ontheemde en kreeg daarvoor een uitkering, als huurondersteuning. Uw eigen woning werd ook onbewoonbaar verklaard. U probeerde daarom de voor uw huwelijk aangeschafte bouwgrond in regel te brengen, maar de grond bleek zonder uw medeweten te zijn doorverkocht. U vermoedt dat dit het werk is van uw criminele ex-schoonbroer, die er na uw scheiding van zijn zus steeds op uit was geweest om u uit te buiten en met wie u sindsdien in onmin leeft. U besteedde heel wat tijd en geld om te achterhalen waarom uw grond niet langer op uw naam stond, u moest voor alle procedures steekpenningen betalen. Uw ex-schoonbroer zou de voorbije 3 jaar in België zijn en hier in het zwart aan het werk zijn.

Intussen vorderde de Oekraïense staat een deel van de uitgekeerde uitkering terug, wellicht omdat u eigenaar van een eigen woning bleek te zijn en aldus geen aanspraak kon maken op een huurondersteuning. U kon dit bedrag niet ophoesten gezien uw preciaire financiële situatie.

U heeft niets meer in Oekraïne en u wilde niet langer uw familie en uw volwassen kinderen belasten met uw levensonderhoud. U heeft ook medische klachten en was depressief. Omdat een terugkeer naar uw appartement in Makeevka niet mogelijk was, besloot u naar België te komen.

U kwam aan in België op 4 september 2018 en diende op 21 september 2018 een volgend verzoek in.

U stelt niet te kunnen terugkeren naar Oekraïne omdat u er niets heeft en nergens heen kan gaan, en u er geen stabiliteit kent. U zou problemen gehad hebben met de autoriteiten over de terugvordering van een uitkering en u zou het slachtoffer zijn geworden van vastgoedfraude. U zou ook problemen hebben met getuigen van Jehova die u probeerden bekeren.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten voor: uw binnenlands paspoort (1), een attest dd. 03/02/2015 (2), een originele brief afgestempeld op 22/09/2015(3), een kopie van een brief dd. 11/10/2016 nr 2404 (4), een kopie van een brief dd. 03/03/2018 nr 16/368 (5), een kopie van een akte dd. 16/05/2018 (6), een kopie van een brief dd. 29/05/2018 nr 290 (7), een brief dd. 29/05/2018 nr 314 (8), een kopie van een deel van een brief dd. 08/06/2018 nr C-788 (9), een medisch verslag van het Centre Hospitalier te Libramont dd. 05/10/2018 (10), een medisch verslag van het Centre Hospitalier te Libramont dd. 16/10/2018 (11), een kopie van een ongedateerde, ongetekende brief (12).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zich "psychologisch niet in orde" acht (DVZ, rubriek 22), u heel vergeetachtig bent na een operatie en trauma aan uw hoofd (CG p.4, 9, 16), u alles vergeet, zoals data (CG p.4), en u moeite heeft om zich goed te concentreren (CG p.6) en u makkelijk verward raakt (CG p.9), moeite heeft met situaties waar veel lawaai is (CG p.16).

U noch uw advocaat legden van uw geheugenproblemen een omvattend psychiatrisch of medisch attest voor waaruit duidelijk kan blijken dat u inderdaad geheugenproblemen heeft, hoe ernstig deze zijn en wat de concrete impact ervan zou zijn op uw capaciteit om coherente, gedetailleerde verklaringen af te

leggen (CG p.16). Uit de Oekraïense en Belgische medische attesten blijkt nergens dat u een hersenletsel heeft opgelopen dat ernstige geheugenproblemen zou kunnen veroorzaken.

Desalniettemin kon tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS worden vastgesteld dat u bij momenten moeite heeft om zich op een samenhangende en chronologische manier uit te drukken (zie bij wijze van voorbeeld: CG p.8, p.9). U maakte sporadisch een verwarde indruk, ondanks uw bereidwillige medewerking tijdens het gehoor.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd met uw geestestoestand rekening gehouden tijdens het gehoor. Indien nodig werden vragen herhaald, aangepast of vereenvoudigd. Zo werd in de vraagstelling ondermeer verwezen naar aangepaste, persoonlijke referentiepunten (huwelijk, geboorte van kinderen), om u in de mogelijkheid te stellen het chronologische verloop van feiten te kunnen kaderen. Omwille van uw schijnbaar verminderde cognitief vermogen werd bij de beoordeling van uw aanvraag extra gewicht verleend aan objectievere elementen, zoals de door u voorgelegde documenten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U stelt niet te kunnen terugkeren naar Oekraïne omdat u er niets heeft en nergens heen kan gaan, en u er geen stabiliteit kent (CG p.10, 13-14). U zou problemen gehad hebben met de autoriteiten over de terugvordering van een uitkering (CG p.13) en u zou het slachtoffer zijn geworden van vastgoedfraude (DVZ, 2e verzoek, rubriek 15, 20, CG p.10). U zou ook problemen hebben met getuigen van Jehova die u probeerden bekeren (CG p.13-14).

Het Commissariaat-generaal kan in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of reële vrees voor het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, vaststellen.

Uit uw verklaring blijkt dat u afkomstig bent uit Makeevka, in de Donetsk oblast, een regio die u in [februari] 2015 zou ontvlucht zijn omwille van de gewapende bezetting die er aan de gang was (CG p.3-4).

Na een analyse van alle elementen is de commissaris-generaal van mening dat het concept van intern vluchtalternatief op u moet worden toegepast, in overeenstemming met artikel 48/5, § 3 b) van de wet van 15 december 1980.

Immers, het gewapende conflict dat u ertoe aanzette uw stad te ontvluchten is uiterst lokaal van aard. U gaf zelf eveneens te kennen dat de oorlog achter jullie was, maar jullie huis in bezet gebied lag. Militairen zouden gedood worden, maar burgers (zoals uzelf) kregen wel de kans om te vertrekken, wat u ook deed (CG p.4).

Uit de informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt en die bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat u zich aan deze problemen kan onttrekken door u elders in Oekraïne te vestigen.

Vooreerst blijken uit uw verklaringen geen andere motieven die een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade zouden veroorzaken in de hervestigingszone.

U haalde weliswaar aan dat u in het verleden problemen kende met uw ex-schoonbroer, en in mindere mate met uw ex-vrouw, die u beiden wilden "pluimen" na uw scheiding. U verdenkt uw schoonbroer ervan verantwoordelijk te zijn voor het zonder toestemming doorverkopen van een perceel grond dat u nog vóór uw huwelijk van de kolchoze zou hebben aangekocht (CG p.10-11), hoewel u initieel ten overstaan van de DVZ nog gewag maakte van "een maffieuze organisatie" die hiervoor verantwoordelijk zouden zijn en wiens handlangers u met de dood bedreigd zouden hebben (DVZ 2de verzoek, rubriek 15). Uw bewering dat uw schoonbroer uw grond illegaal zou hebben doorverkocht blijken bovendien louter op vermoedens gebaseerd (CG p.11, p.13). Het valt op dat u geen enkel document kan produceren waarmee u de aankoop of eigendom van deze grond kan aantonen (CG p.11). Wat er ook van zij, kan in een eigendomstwist over onroerend goed geen daad van vervolging worden gezien, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofde. Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat u ondermeer een volksvertegenwoordiger om bijstand verzocht, dewelke u volgens de door u voorgelegde documenten ook werd verleend. De man in kwestie interpelleerde de bevoegde administratie om uw zaak te bekijken en na te gaan op welke manier u geholpen kon worden. Uit het geheel van uw verklaringen blijkt nergens dat de juridische problemen betreffende een perceel grond dat u zou toebehoren aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde inhoudt.

U verklaarde voorts dat u al jaren in onmin zou leven met uw ex-schoonbroer, die zich agressief opstelde jegens u bij meerdere gelegenheden (CG p. 10, 14-15). U voegt hier wel aan toe dat uw ex-schoonbroer zich tegenover iedereen in zijn omgeving slecht gedroeg en hij een "slecht persoon" is, ook naar zijn eigen vader toe (CG p.14-15). Bovendien zou het inmiddels zo'n 3 jaar geleden zijn dat hij nog in Oekraïne was en woont hij sedertdien hoofdzakelijk in België en Frankrijk (CG p.13, p.10, 14-15). U

acht zelf de kans klein dat uw-ex-schoonbroer u actueel nog kwaad zou berokkenen (CG p.14). Uw vrees ten aanzien van uw ex-schoonbroer is dan ook ongegrond en niet actueel.

Waar u opwerpt dat u het problematisch vond dat u werd aangesproken door getuigen van Jehova, die probeerden bekeren tot hun religie, en u liever uw eigen religie behoudt (CG p.13), moet worden opgemerkt dat het uw vrije keuze is om hier al dan niet op in te gaan. Dat u 'hoofdpijn van hen kreeg' (CG p.14) wijst niet op daden van vervolging door getuigen van Jehova, noch toont u een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan omwille van benadering door getuigen van Jehova - die nota bene geboekstaafd staan als pacifisten - .

U zou tot slot ook problemen kennen met de lokale overheid in Tchernivtsi omwille van de uitkering die u na uw vlucht uit de Donbas kreeg uitbetaald als ontheemde. U zou nu door de overheid zijn gesommeerd om deze bedragen terug te betalen, nu u over een eigen huis blijkt te beschikken in de regio Tchernivtsi. U voert echter aan dat deze terugvordering ongegrond is (CG p.6), aangezien uw huis onbewoonbaar is verklaard (CG p.3, 5).

Uit de door u voorgelegde documenten blijkt echter dat de uitkering die u sinds uw hervestiging in de regio Tchernivtsi kreeg uitbetaald onderworpen is aan het "Reglement voor hulpverlening aan de ontheemden van het tijdelijk bezette territorium van Oekraïne en van de regio's van uitvoering van de Anti-Terreur-Operatie (ATO zone)", en bedoeld is voor het dekken van de gemaakte kosten voor woonst.

U geeft tijdens het gehoor blij dat u de voorwaarden voor het bekomen van een uitkering niet of onvoldoende kent (CG p.5-6). U kan immers niet aangeven waarom sommige ontheemden recht hadden op een uitkering, maar anderen niet. In casu blijkt uit de door u voorgelegde documenten dat het type uitkering dat u ontvangen zou hebben bestemd was voor ontheemden die niet over onderdak beschikten in de regio van hervestiging, met name ontheemden zonder familiaal netwerk en zonder eigendom in de regio van hervestiging, die aangewezen zijn op het huren van een woonst. U verkeerde kennelijk niet in dergelijk geval: u beschikt over een ruim netwerk van familie met eigendom in de regio Tchernivtsi (CG p.12): uw drie kinderen, broer en vader wonen allen in een eigen huis in de regio én u beschikte over een eigen huis (CG p. 3-4, p.7, p.12). Om die reden werd dan ook besloten dat u onrechtmatig een uitkering ontvangen had, en werd de terugbetaling ervan gevorderd. U bent van oordeel dat deze beslissing tot terugvordering ongegrond is, aangezien uw eigen woning in Tchernivtsi onbewoonbaar werd verklaard (CG p.6). Dient echter opgemerkt dat kennelijk reeds op 25/10/2016 werd vastgesteld dat u onjuiste informatie meedeelde betreffende "de aanwezigheid van een huis" (zie brief 03/03/2018 nr 16), en uw eigen woning pas veel later, op 16/05/2018, onbewoonbaar werd verklaard (zie documenten). Volledigheidshalve wordt tevens opgemerkt dat u sinds uw vlucht uit de Donetsk Oblast in januari – februari 2015 (volgens registratie als ontheemde), tot uw vertrek uit Oekraïne in het najaar van 2018 steeds terecht kon in hetzij uw eigen huis, hetzij bij familie (CG p.3-4, p.6, p.12). U heeft sinds uw terugkeer uit de Donetsk Oblast nooit een woning moeten huren. Uit het geheel van vaststellingen blijkt nergens dat u onrechtmatig tekort gedaan werd door de Oekraïense autoriteiten. Wel integendeel, de brieven in verband met de terugvordering van onrechtmatig uitbetaalde toelages houden rekening met uw precarie financiële toestand.

Nergens uit het geheel van uw verklaringen en voorgelegde documenten blijkt dat u in Tchernivtsi een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, noch dat u er een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

Verder blijkt uit de informatie dat uw regio van herkomst, die behoort tot de Donbas, geteisterd wordt door een gewapend conflict tussen Russische separatisten en regeringstroepen. Hierover dient te worden gesteld dat, voor zover er militaire incidenten voorkomen in de Oekraïense provincies van Donetsk en Lugansk, de situatie er over het algemeen kalm blijft, met uitzondering van de zones grenzend aan de "contactlijn" van de strijdende partijen. De informatie geeft ook aan dat het aantal slachtoffers -en a fortiori de burgerslachtoffers- gering blijft. Terwijl er elders in Oekraïne geen sprake is van een gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Oekraïne actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt tevens dat het door de Oekraïense autoriteiten gecontroleerd grondgebied toegankelijk is voor personen uit de Donbas.

Ook al kan er niet voor alle interne ontheemden van uit gegaan worden dat een intern vluchtalternatief redelijkerwijze voorhanden is, blijkt niettemin dat in de praktijk vele interne ontheemden zich elders in Oekraïne hebben gevestigd. UNHCR geeft aan dat de mogelijkheid van een intern vluchtalternatief op individuele basis dient onderzocht te worden.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich elders in Oekraïne vestigt.

Uit uw verklaringen blijkt dat - hoewel u van 1984 tot begin 2015 in Makeevka zou gewoond en gewerkt hebben (CG p.4-5) - u geboren en opgegroeid bent in Tchernivtsi Oblast (CG p.3-4), in het westen van Oekraïne, ver verwijderd van de conflictzone. U heeft ook na uw vestiging in Makeevka steeds de banden met uw geboortestreek behouden: u ging er jaarlijks met verlof en heeft er nog naaste familie en eigendom (CG p.3-4).

Nadat u in januari-februari 2015 de Donbas onvluchtte omwille van de gevechtshandelingen aldoor, keerde u dan ook terug naar uw herkomstregio Tchernivtsi, waar u vervolgens gedurende twee jaar en een half woonde tot aan uw vertrek uit Oekraïne in september 2018 (CG p.6). U werd er als intern ontheemde geregistreerd in Tchernivtsi en ontving in die hoedanigheid ook steun van uw overheid (zie ondermeer documenten voorgelegd, CG p.3, p.5).

U beschikt in de regio Tchernivtsi nog steeds over een ruim familiaal netwerk. Uw volwassen kinderen wonen actueel in deze streek, net als uw vader en uw neefje, bij wie u de laatste jaren voor uw vertrek uit Oekraïne regelmatig verbleef, en uw broer, die enkele huizen verder dan uw vader woonde en bij wie u ook soms overnachtte (CG p.6-7, p.12). Gevraagd waarom u niet langer bij uw familie zou kunnen verblijven, geeft u aan dat u een oude man bent en uw kinderen niet tot last wil zijn (CG p.14). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat uw volwassen kinderen, of de familieleden die u van 2015 tot uw vertrek in 2018 opvingen, onwillig zouden zijn om u opnieuw onderdak te verlenen (CG p.12-13). U zou de laatste jaren af en toe hebben bijgeklust in de bosbouw en verwierf op die manier ook een eigen inkomen (CG p.14). Er kan nog worden aangestipt dat u aanspraak kan maken op een (pensioen)uitkering. Uit uw verklaringen blijkt dat u nooit eerder een werkloosheids-, invaliditeits-, of pensioenuitkering zou ontvangen hebben (CG p.5). U gaf zelf aan 'dat het de moeite niet is', dat het slechts 24 of 25 euro, respectievelijk 25 à 26 euro bedraagt (CG p. 5, p. 13), en dat het in de Donbas niet (meer) werd uitbetaald (CG p.5). Nochtans keerde uw ex-vrouw speciaal naar Oekraïne terug om haar pensioen aan te vragen (Ibid.), wat veronderstelt dat het bedrag toch hoger ligt dan "slechts" 25 à 26 euro. Er mag verwacht worden dat u, die de laatste 3 jaar voor uw vertrek uit Oekraïne in een niet-bezette regio was ingeschreven, wel degelijk werk maakt van uw pensioenaanvraag teneinde uw financiële draagkracht te vergroten.

Zodoende kan aangenomen worden dat u nog steeds over een veilig en redelijk hervestigingsalternatief beschikt in uw geboortestreek Tchernivtsi, waar u immers de laatste 3,5 jaar voor uw vertrek naar België heeft gewoond, gewerkt en medische verzorging verkreeg.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt elders in Oekraïne, waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw binnenlands paspoort en registratie als ontheemde staven uw verklaringen betreffende uw identiteit en herkomst, dewelke niet betwist worden. De Oekraïense en de Belgische medische attesten staven dat u enkele gezondheidsproblemen had en heeft, die zowel in Oekraïne als in België behandeld werden, feiten die niet betwist worden.

De door u voorgelegde documenten die verband houden met de uitkering en terugvordering van de toelage die u als ontheemde kreeg om de kosten van woonst te dekken ondersteunen slechts bovenstaande conclusies. U kan geen enkel document voorleggen aangaande uw grondeigendom (CG p.11). Uit geen enkel van de door u voorgelegde (kopies van) documenten kan blijken dat u vervolgd wordt in uw land van herkomst, dan wel er een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 3 en 13 EVRM, van de artikelen 4 en 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48, 48/2, 48/4, 48/5, 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de "algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel".

In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de “*algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel*”.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Met betrekking tot artikel 13 EVRM stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet aantoont op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het eerste middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Wat de opmerking van verzoekende partij betreft dat in de bestreden beslissing geen rekening wordt gehouden met haar psychologische kwetsbaarheid, stelt de Raad vast dat verzoekende partij op geen enkele manier *in concreto* beargumenteert op welke wijze haar psychologische kwetsbaarheid van aard is de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Zij het tevens bemerkt dat er in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat omwille van het schijnbaar verminderde cognitief vermogen van verzoekende partij bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming extra gewicht verleend werd aan objectieve elementen, zoals de door haar voorgelegde documenten. Er werd bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming dan ook wel degelijk rekening gehouden met haar psychologische kwetsbaarheid.

2.2.5. Voor zover verzoekende partij in haar verzoekschrift voorhoudt dat zij bij een terugkeer naar Oekraïne in menonwaardige omstandigheden zal terechtkomen, bemerkt de Raad dat verzoekende partij geenszins *in concreto* aantoonst dat zij dit risico loopt. De Raad wijst hierbij op de pertinente vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing dat verzoekende partij in de regio Tchernivtsi nog steeds over een ruim familiaal netwerk beschikt, dat verder nergens uit haar verklaringen blijkt dat haar volwassen kinderen, of de familieleden die haar van 2015 tot haar vertrek in 2018 opvingen, onwillig zouden zijn om haar opnieuw onderdak te verlenen en dat verzoekende partij voorts aanspraak kan maken op een (pensioen)uitkering.

2.2.6. De Raad stelt vast dat verzoekende partij voor het overige, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2.7. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt gemotiveerd dat wat betreft het gewapend conflict dat verzoekende partij ertoe aanzette haar stad te ontvluchten vastgesteld moet worden dat verzoekende partij zich aan deze problemen kan onttrekken door zich elders in Oekraïne te vestigen. Wat betreft de problemen met haar ex-schoonbroer, wordt door verwerende partij opgemerkt dat verzoekende partij zelf de kans klein acht dat haar ex-schoonbroer haar actueel nog kwaad zou berokkenen, waardoor haar vrees ten aanzien van haar ex-schoonbroer ongegrond en niet actueel is. Inzake de overige door verzoekende partij aangehaalde problemen in haar land van herkomst wordt nog gemotiveerd dat deze geen daden van vervolging betreffen, noch aanleiding geven tot een reëel risico op het lijden van ernstige schade in hoofde van verzoekende partij. Uit het voorgaande is gebleken dat verzoekende partij voormelde motieven van de bestreden beslissing op geen enkele wijze weerlegt. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.8. Daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij niet preciseert op welke wijze artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie geschonden zou zijn, stelt de Raad vast dat verzoekende partij wel degelijk werd gehoord, dat zij toegang had tot haar dossier en dat zoals hoger blijkt de bestreden beslissing met redenen werd omkleed. Een schending van voormeld artikel kan dan ook niet worden aangenomen.

2.2.9. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekende partij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt elders in Oekraïne, buiten haar regio van herkomst, met name in haar geboortestreek Tchernivtsi, waar zij immers de laatste 3,5 jaar voor haar vertrek naar België heeft gewoond, gewerkt en medische verzorging verkreeg en waar zij beschikt over een ruim familiaal netwerk. Er dient dan ook te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 15 en 16), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 20 februari 2019 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij over een veilig een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.12. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT